

- 3) Är den avgift som fastställs i artikel 5 i lag nr 8/2009 av den 28 augusti 2009 gällande finansiering av RTVE öppet redovisad, i den mening som avses i artikel 6.1 och bilagan till direktiv 2002/20/EG, om det inte är känt vilken konkret samhällsomfattande tjänst eller public service-tjänst som RTVE tillhandahåller?

(¹) EGT L 108, 2002, s. 21.

Överklagande ingett den 15 februari 2018 av HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 13 december 2017 i mål T-692/15, HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH mot Europeiska unionens råd

(Mål C-123/18 P)

(2018/C 161/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (ombud: M. Schlingmann, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

upphäva, i sin helhet, tribunalens dom (tredje avdelningen) av den 13 december 2017 i mål T 692/15, HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH mot Europeiska unionens råd, med stöd av Europeiska kommissionen, och

förplikta rådet

- att till klaganden utge 2 516 221,50 euro för materiell och ideell skada som uppstått till följd av klagandens upptagande i förteckningen över personer, enheter och organ i bilaga V till förordning (EG) nr 423/2007 (¹) och i bilaga VIII till förordning (EU) nr 961/2010 (²),
- att betala dröjsmålsränta till klaganden till den av Europeiska centralbanken fastställda räntan för sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, ökade med två procentenheter, räknat från och med den 17 oktober 2015 till dess att ovannämnda belopp har betalats i sin helhet,
- att ersätta rättegångskostnaderna, särskilt klagandens utgifter.

Grunder och huvudargument

Klaganden grundar sitt överklagande på tribunalens åsidosättande av unionsrätten.

Den hävdar särskilt att följande överträdelser av unionslagstiftningen ägde rum:

- Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vad gäller den tid som är relevant för bedömningen genom att till rådets fördel beakta omständigheter och uppgifter som rådet inte ingett förrän efter det att de rättsstridiga åtgärderna hade vidtagits och i vissa fall endast i samband med överklagandet.
- Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den konstaterade att det fanns omständigheter som bevisade att det åtminstone var sannolikt att klaganden "ägs eller kontrolleras av en annan enhet [i det här fallet: IRISL]". I synnerhet tillämpade tribunalen ett felaktigt bedömningskriterium, beaktade felaktigt uppgifter från rådet som rådet inte ens innehade vid bedömningen, underlät att fastställa omfattningen av det (påstådda) ägandet eller kontrollen och bedömde de anförda omständigheterna felaktigt.

- Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att anta att förordning nr 668/2010 ⁽³⁾ var lagenlig i den del den berörde klaganden.
- Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att anta att skälen till de vidtagna åtgärderna mot klaganden i princip inte kunde göra EU ansvarsskyldig och genom att underlåta att undersöka huruvida rätten till ett effektivt rättsskydd hade åsidosatts.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 423/2007 av den 19 april 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 103, 2007, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, 2010, s. 1).

⁽³⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 668/2010 av den 26 juli 2010 om genomförande av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 195, 2010, s. 25).

Överklagande ingett den 15 februari 2018 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 5 december 2017 i mål T-728/16, Tuerck mot kommissionen

(Mål C-132/18 P)

(2018/C 161/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Gattinara, B. Mongin och L. Radu Bouyon)

Övrig part i målet: Sabine Tuerck

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 5 december 2017 i mål T-728/16, Tuerck/kommissionen,
- ogilla talan i första instans,
- förplikta motparten i överklagandemålet att ersätta rättegångskostnaderna i första instans, och
- förplikta Sabine Tuerck att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande mål.

Grunder och huvudargument

Den första grunden i överklagandet avser förfarande för överföring av pensionsrättigheter som förvärvats inom en nationell myndighet till pensionssystemet för tjänstemän i Europeiska unionen, såsom föreskrivs i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i unionen. Klaganden hävdar genom denna grund hävdad att tribunalen inte beaktade domstolens praxis i målet Radek Časta (dom av den 5 december 2013, C-166/12, punkterna 24, 28 och 31). Enligt nämnda praxis ska den transaktionen – som består av att omvandla det kapital som motsvarar de pensionsrättigheter som har förvärvats i det nationella systemet till de pensionsgrundande tjänsteår som ska beaktas i unionens pensionssystem – regleras av unionsrätten. Nämnda transaktion innebär att en värdeökning av kapitalet mellan dagen för begäran om överföring till dagen för den faktiska överföringen ska beaktas, såsom föreskrivs i tjänsteföreskrifterna. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att kommissionen inte hade befogenhet att göra ett avdrag för det uppskattade kapitalvärdet mellan den dag då begäran om överföring registrerades och dagen för den faktiska överföringen av kapitalet. Tribunalen åsidosatte artikel 11.2 stycke 2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, beaktade inte kommissionens befogenhet i enlighet med den artikeln och gjorde en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att kommissionen inte hade befogenhet att göra sådana avdrag.